

عنوان مقاله:

واکاوی مفهوم زمینه گرایی فرهنگی برای طراحی و استفاده از آن در طراحی فرهنگسرا نزدیک موزه هنرهای معاصر

محل انتشار:

نخستین همایش ملی شهرآینده اندیشه بومی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

پژمان نعمتی ماتک - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی صائب، ابهر، ایران

ندا مسروری جنت - دکتری، گروه معماری، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی صائب، ابهر، ایران

خلاصه مقاله:

بی شک وجود مراکز فرهنگی در اجتماع مورد نیاز است. فرهنگ هر جامعه یک مفهوم کلی است و تمامی ارزش ها و یافته های معنوی مردمان آن جامعه را در بر می گیرد. پس فرهنگ میراث هر قومی است که از پیشینیان برگرفته شده و در آن تغییراتی داده شده و به نسل بعد انتقال یافته است. نقش حیاتی مراکز فرهنگی در جوامع بشری نقشیدیع، ماندگار و مروج ناب ترین پدیده های فرهنگی است. همراه با تحولات زمانه، مراکز فرهنگی نیز شیوه های نو و متفاوتی را با گذشته، به منظور حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی، اختیار کرده و بنا بر ویژگی هایشان بیش از پیشبا معماری، علوم اجتماعی، محیط زیست و بطور خاص با زمینه عجین شده اند. زمینه گرایی دیدگاهی است که که به ویژگی های خاص یک مکان و به کار گیری آن در طراحی معاصر، توجه دارد. از این رو در عین حال که به گونه ایضی به تمایز مکان نیاز دارد، به صراحت تداوم ارزش های کالبدی مکان با زمینه ی موجود را خواستار است. با وجوداینکه تاکنون تحقیقات متعددی درباره ی کاربرد زمینه در معماری انجام شده اما همچنان مراکز فرهنگی موجود بازمینه ارتباط چندانی ندارند. هدف اصلی بررسی مفهوم زمینه گرایی و استفاده از آن در طراحی فرهنگسرا درکنار موزههای معاصر می باشد. در این پروژه شیوه ی گردآوری کتابخانه ای و اسنادی (بررسی آمار و ارقام جمعیتی) و میدانی (مشاهده) خواهد بود روش کاربردی -توسعه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

زمینه گرایی، موزه هنرهای معاصر، فرهنگسرا، موزه، هنر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1650501>

